

тоа свѣтъ, които сте се наслаждавали сосъ свѣтовна слава и добрина, най послѣ какко придобыхте или какко припечелихте за себе си; и какко зехте сосъ себе си у гроба; нищо. Вие умрехте, и тоа свѣтъ умре сосъ васъ заедно. А вие за тоа свѣтъ, като си изгубихте дѣшите отъ какко се лишихте; отъ сичко: и отъ царство небесное, и отъ животъ вѣчный, и отъ самага Бога. И като е така, каква полза е на человекъ, ако придобие сичкѣя свѣтъ, а пакъ дѣшата си изгуби, коато е безсмъртна; Воистинѣ придобивка никаква, а тѣта голема! Като да бы было възможно дасе извѣстатъ (или наѣчатъ живите отъ умрелите, какво неѣто е тоа свѣтъ, и какко е дѣшата: но ѣто треба да се учатъ живите отъ умрелите за тоа свѣтъ, когато они сирѣчь ние живите сами видиме тоа свѣтъ и сичката негова сѣта, неговото непостоянство, неговото благополѣчѣе смесено сосъ злополѣчѣе. Видиме вѣтре въ него толкѣва страсти и болести, а отъ вѣнз толкѣва божве и зломышленѣа. Видиме, чи нити рѣчните воды толкѣва скоро не текатъ, нити полските (кѣрските) цвѣтове толкѣва скоро не уванѣватъ, нити небесните молнѣа толкѣва внезапно не изчезватъ, колкото скоро тича и легко преминѣва сичката негова слава, и колкото скоро, легко и нечаянно изчезва неговата радость и неговото наслажденѣе. Знаеме ние воистинѣ твѣрде добре ѣто е тоа свѣтъ: заѣто го видиме сосъ очите си. А ѣто е дѣшата, и каква е, тоа незнаеме. Споредъ таа причина, заѣто не-